

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető czikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wttlich József könyvkereskedése, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Posten: Lang Leopold, (Erzsébettér, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Marki 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési felhívás

„Székely Hirlap“

V. évfolyamára.

Előfizetésidíj: Egész évre 6 rt. Fél évre 3 forint. Évnegyed-re 1 frt 50 kr. o. é.

Az előfizetési díj legczélszerűbben postai utalvánnyal a „Székely Hirlap“ kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre küldendő.

Maros-Vásárhely, febr. 7.

Marosszéknek folyó hó 3-án s ezt követett napjain bizottsági közgyűlése volt.

Mi e gyűlést s annak tanácskozása eredményeit már a tárgy fontosságánál fogva érdekeseknek tartottuk, azért kiérdelemlett figyelemmel kísértük a személyeskedéstől ment tárgylagos tanácskozást, annyival inkább, mert mi, kik e nemes szék fiait egyenként és közlelről ismerjük, saját tapasztalatunk alapján tudjuk, hogy a marosszéki — egykor marchalis, most — bizottsági ülésen a kitűzött vagy felmerült tárgyak minden időben sok észszel, kellő ismerettel, kimerítőleg s az igazságszolgáltatás fő székhelyéhez méltó dignitással, — és még ide tehetjük: útasitólág és oktatólág vittattattak és intéztettek el.

Ép így történt ez a legközelebbi bizottsági ülés eljárásával is.

Már maga a tárgy: „A székbén legtöbb adót fizetők névsorának az igazoló választmány által végrehajtott kiigazításának felülvizsgálata és megállítása“ megteremtette az érdekeltséget és felkeltette a figyelmet, s mindkettőt több fokozatra potenczirozta a bizottmányi egyik köztisztletben álló tag, Sándor László által beadott javaslati határozat.

Mai lapunk „marosszéki bizottmány ülés“ rovata alatt szóról-szóra hozza az érdekes javaslat mindhárom pontját, azért itt elégségesnek találjuk csak hivatkozni a szükségelt helyekre.

Mi a határozati javaslat beadásában, s annak tartalmában semmi feltűnőt nem találunk; az első a maga rendén történt, az utóbbi egy meggyőződés kifolyása; s csak örvendeni tudunk minden olyan közgyűlési mozzanaton, mely egy gondolkodó főről, s cselekvő erőről tanuskodik, s elvégreis egy cél-, ok- és időszerű megállapodás csak is mivel eszmék kicserélése utján létrejehető. A beadott határozati javlatnak is az a salutaris eredménye lett, hogy a körülbelől 3 órát tartott vita a virilisség eszméjét, s az a körüli eljárást az azokra vonatkozó törvények értelmében tisztázta.

És mi ezen tisztázást ismertetőleg, felemlitünk és saját nézetünkkel kísérendünk némely eltérő véleményt.

A határozati javaslat pártolói, a b. Apór Károly indítványára, mindjárt kezdetben kihagyták az első pont elején azt a passust, mely a szék tisztviselőire vonatkozik.

De a pont többi részét változatlanul megtartatni kérték.

Mi azonban azon erős meggyőződésben vagyunk, hogy a marosszéki érdemes alkirálybíró Szentiványi Kálmán csak a törvény tiszta szavait szolta, s azok nemes szellemét tolmácsolta, midőn azt mondotta, hogy a törvényhozás fő intenciója a virilisség megteremtésében az volt, hogy azáltal a bizottmányokban kiválólag az értelmiség legyen képviselve. És ez másként nem lehetett, nem is lehet, mert csak ezen az uton leli d az a humanus czél a tanácskozások terén elérhetendő, hogy a nyerstömeg uralomra ne juthasson, hanem a vitatások nemes és boldogító eredménye; a művelt és nemes érzés kifolyása legyen. És már midőn az ily cultusabb tényezőket Marosszék érdekében a tör. királyi táblán, s a maros-vásárhelyi kir. törvényszéken találjuk fel és pedig azoknak oly ülnökeiben, kik mint a szék földbirtokosai jövedelmeiket nagyobb részben e szék területén költik el, mi sehogy se értjük, hogy a szék ezen művelt fiainak akkor, midőn jövedelmi adójukban kereseti adójuk is befolytattatik, miért és minő alapon kellene kirekesztetniök a marosszéki virilisek sorozatából? Hiszen ez, szerintünk nem tenne egyebet, mint a félreismerhetlenül műveltebb osztályt az annyira beható cselekvési térről, a kevésbé műveltek érdekében és javára, leszorítani.

Pedig a törvény világos intenciója, a virilisek bevezetésében, az értelmiség képviseltetése volt!

Mi a határozati javaslat 2-ik pontja val szembe, összhangzólag az alkirálybírói nézettel azt hisszük, hogy igazolásnál nincs értelme a gyökeres intézkedésnek, s az igazolási eljárásnál a változásról csak akkor és annyiban lehet szó, a mikor és a mennyiben egy év folytán a virilisek sorozatában, az 1870-dik év 42-ik tör.-czikk 22-ik §. útasítása szerint „az adóhivatalok hivatalos kimutatásai nyomán“ a birtoklásban változás történt vagy történik. Az a kifejezés pedig, mely a kisebbségellenvéleménye 2. pontjában olvasható, például: „oly egyének, kik a múlt évben, habár bizottmányi tagok is voltak, de időközben jogosnltságukat elvesztették“, szerintünk meglevő törvények alapján nem értelmezhető, miután azok eféle elvesztésről nem emlékeznek, s a mi felfogásunk szerint ez a kifejezés azon egyetlen esetre lenne alkalmazható, ha egy virilis, büntény elkövetése miatt, ítéletesen megfosztatnék ezen polgári méltóságától.

És már, közbenszóólág mondva, ép azért irtuk mi e czikkünk elején, hogy a fennforgó bizottmányi tárgy és az a felett folyt vita érdekes és útasító volt, mert, miként az itt röviden bemutatott nézetkülönbségből kiolvasható, a virilitás körül felmerült nézetek nagyon haszrosan tisztálták annak természetét, az a körül szükségelt eljárás törvény által előirt modalitassát, s a

törvényhozásnak ezen intézet behozatalában volt, s ma is észlelhető nemes intencióját.

Az ezen fontos tárgyra vonatkozó nézeteink fonalat a közelebbi alkalommal tovább viendjük.

Dobolyi Sándor.

Jogi rovat.

A maros-vásárhelyi Jogász-egylet átirata a magyar Jogász-gyűlés állandó bizottságához s egyszersmind indítvány a büntény által károsult magánjogi igényeinek biztosíthatása tárgyában.

(Folyt. és vége.)

Bevallás esetén, ezáltal már eléggé jelezve van a tettes arra, hogy ellenében a kártérítés kötelezettségének fennállása jogosan védelmezhető legyen, és a károsított igényeinek előleges biztosítása elrendeltesék.

Tagadás esetében, a büntény tárgyi tényálladéknak megállapítása után a bírő megaditja a személyes vizsgálatot gyanusított ellen akkor, midőn perrendszerű gyanuokok vannak arra nézve, hogy a büntényt ő követte el. — Ezen időpont az, melyben ha a kimondott alapelvek fogamatba venni, illetőleg azon indokot, — melynek alapján a kártérítésnek előleges biztosítása kívánatosnak látszik, következetesen szem előtt tartani kívánjuk: a magánjogi igények érvényesíthetőségének tér nyitandó. — Nem szorul ugyanis bővebb fejtegetésre az, hogy gyanusított, ha csakugyan ő volt a tettes, midőn látja, hogy tette már annyira kiderült, hogy ellene a személyes vizsgálat jogszerűen elrendelhető, éppen ezen időponttól kezdve fog leginkább arra törekedni, hogy a károsítottak netaláni követeléseit kijátszhassa.

Épen ezért kívánatos, hogy a személyes vizsgálatot elrendelő végzés elleni netaláni jogorvoslatnak eredménye se várássék be, mert ezalatt néha huzamosabb, de mindenestre több, kevesebb idő telvén el, fennérintett kijátszásra már csak a jogorvoslat használása által is tág mező van nyitva.

Első pillanatra úgy tűnhetők talán fel, mintha ez a büntettel gyanusított, de még bűnsnek ki nem jelentett egyén ellenében felette terhes és zaklató eljárás lenne, ánde, ha fontolóra vesszük, hogy a magánigények biztosítása csak is ideiglenes intézkedés, hogy az, ha a kivitelre nézve kellő óvatossággal alkottatnak meg a szabályok, úgy t. i., hogy a biztosítás csak is a valószínűleg megállapítandó igények erejéig foganasíttassék, ha végű gyanusítottak is mód nyujtatik arra nézve, hogy büntelenségének bírői kijelentése esetén nemcsak az eszközölt ideiglenes biztosítási lépéseket érvényteleníthesse, hanem netán ezáltal okozott káraiért is kártérítést nyerjen: az ajánlott módozat látszólagos tulszigora elenyészik.

Ezeknél fogva a tagadásban levő gyanusított ellen az okozott károk és más magánjogi igények biztosítása károsult fél vagy jogutódai részéről azonnal érvényesíthető, mihielyt a személyes vizsgálati határozat vizsgáló bírő által kimondatik.

Az érvényesíthetés céljából szükséges továbbá, hogy károsítottak oly alap nyujtassék, melylyel igényeit az illetékes polgári bírő előtt támogathassa, illetőleg azokat valószínűvé tehesse annyira, a mennyire az a biztosítási ideiglenes intézkedés elrendelhetése végett a polgári törvénykezési eljárás utján megkivántatik.

Ezen alapot a vizsgálóbíró nyujthatja, ki a büntető eljárás szerint kötelezve van arra, hogy a sértett fél kárait és másnemű igényeit a büntény-álladék kinyomozásánál szintén kipuhatolja.

Ez igényeknek, a személyes vizsgálat elhatározásakor már annyira megállapítva kell lenniök, hogy azok összeg-szerinti mennyisége is meghatározható legyen. — Az így kipuhatolt és meghatározott összegekről, valamint

Ma számunkhoz Tauffer Ferencz mag- és növény árjegyzéke van mellékelve.

arról, hogy vagy indokolt bevallás történt, vagy pedig a tagadásban levő gyanúsított ellen személyes vizsgálat tartoztatott, hivatalos bizonylat alakjában értesítendő a károsult fél vagy ennek jogutóda; mely bizonylat szolgálja alapul a polgári uton megindítandó biztosítási lépéseknek. A biztosítás elrendelése és foganatosítása, mint tisztán polgári magánjogi cselekvény, kétségtelenül a polgári bíró teendője, és erre nézve a polgári törvénykezési eljárás keretén belül lennének a megfelelő szabályok megalkotandók.

Az eddig elmondottakban körvonalozva látszik lenni azon alapelv és ennek érvényesítésére szolgáló módozat, melyek szerint a büntett által vagy ennek folytán megkárosultnak sértett jogai előzetesen is biztosíthatók lennének, s azoknak orvoslására kilátás nyujtatók.

Nem szabad azonban figyelmen kívül hagynunk azon eshetőséget sem, midőn a büntettel gyanúsított bíróság ártatlannak jelentetik ki, vagy legalább ellenében a további büntető eljárás bizonyítékok elégtelensége miatt felhagyatják. Önként értetik, hogy ily esetben a károsult fél irányában is megszűnik a büntényből származott kötelezettség, minek természetes következése az, hogy a kötelezettséggel szemben fennállott igények is megszűnnek és meg kell szüntetnie, az igények érvényesítése vagy biztosítása céljából elrendelt vagy foganatba vett minden bírói intézkedésnek is. — Sőt felmerülhet még az is, hogy éppen a méltatlanul gyanúsítottnak származnak magánjogi igényei az állítólagos károsult ellenében, s talán éppen a már ezáltal érvényesített előleges biztosítási lépések miatt.

Mindezen esetekben éppen azon indokból, melyek fennebb elsősor olvavannak, és a viszonyosság szempontjából is azon eljárás lenne követendő, mi a káros részére alkalmaztatott. — Kötelezendő lenne ugyanis a vizsgáló bíró, illetőleg az eljáró törvényszék arra, hogy a gyanúsítottnak kérelmére hivatalos bizonylat útján tanúsítsa azt, hogy az ellene a folytatott vizsgálat felhagyatott, illetőleg ítéletesen felmentetett, mely bizonylat alapján a gyanúsított jogosítva lenne, a vagyonára foganatba vett előleges biztosítási intézkedéseket a polgári bíró által érvényteleníteni, eshetőleg magánjogi igényeit az állítólagos károsult ellen érvényesíteni.

Ezek valának indokai Jogász-egyletünk fennebb irt határozatának, s miután egyletünk azon további nézetben volt, hogy kijelentései, illetőleg javaslatok a küszöbön álló törvényhozási codificationalis munkálatok rendén nyomatékosabb méltánylásra találandnak, ha azokat az országos magyar Jogász-gyűlés is, mint saját kijelentéseit és javaslatait magáévá teendi; ezen határozatát is, mint az egylet indítványát kéri tekintetni s ezek folytán barátságosan találja meg egyletünk a tisztelt állandó bizottságot, hogy ezen indítványt a Jogász-gyűlés alapszabályainak 7. és 14. §§. szerint megvitatva és elfogadva: a folyó évi ju-

nus hóban tartandó 4-ik magyar jogász-gyűlés elé terjeszteni szíveskedjék.

A maros-vásárhelyi Jogász-egyletnek 1872. évi december hó 6-ik napján tartott közgyűlése határozatából.

B. Apór Károly
egyleti elnök.

Dr. Soos Kálmán,
jogász-egyleti titkár.

Marosszék képvisleti bizottságának 1873 február 3-án tartott rendkívüli közgyűlése.

Elnök: Mikó Mihály főkirálybíró.

Jegyző: Barabási Ferencz h. főjegyző.

Tárgy:

Az igazoló bizottmány azon munkálatának, mely szerint a szék legtöbb adófizető tagjai névjegyzékét kiigazította, megerősítése.

Ennélfogva elnök ezen munkálat felülvizsgálatát tűzte ki tanácskozási tárggyul.

De mielőtt a tanácskozás kezdetét vette, Sándor László beadta a következő határozati javaslatot:

1. Mondja ki a képviselő bizottmány, hogy Maros-Vásárhely sz. k. város területén államhivatalnokok, s megyei tisztviselők által az élvezett fizetések után fizetett adót nem tartja az 1870. 42. t. cz. 25. §-sa értelmében beszámíthatónak.

2. Mondja ki, hogy azon, habár a múlt évben már a bizottsági tagság jogával élt egyén, kinek az ideai adókimutatásban, s illetőleg a C. tabellában neve elő nem fordul, a fennebb idézett törvény 22-ik §-sa értelmében kihagyandó.

3. Mondja ki, miszerint nem elégséges az adóhivatalolyatén kimutatása, melyben bizonyítatik, hogy egy elhalt birtokos helyett valaki az adót fizeti sezen czímen kíván a bizottságba bejutni, hanem kimutatandó a birtokhoz kizárólagos jog.

Ezen lbeadvány órákig tartó érő vitának let. az anyaga. Legesőbbs Szentiványi Kálmán szólalt fela marosszéki bizottmányi ülésben ahatórozati javaslat mind három pontja ellen azokat el nem fogadhatóknak nyilvánítván. Az alkirálybíró érvelései mindenikét törvényekre fektetve, az első pontra vonatkozólag kimondá, hogy az a megyei tisztviselőkkel szembe egy perczig se állhat meg, minekutánna azok fizetéseiket kizárólag vagy nagyobbára a Marosszék területén élvezik. De nem lehet szó a királyi ítélőtáblánál s maros-vásárhelyi királyi törvényszéknél alkalmazott, marosszéki birtokosokról, se miután az 1870. 42. t. czikk 23. §-sa következtében marosszéki földbirtokok után fizetett adójukba személyes kereseti adójuk is beszámíthatván azoknak a virilisségre törvény értelmében képeseknek kell tekintetniök, annyival is inkább, mert a törvény a virilisség megállításában főleg elvitázhatatlanul az értelmiségre volt tekintettel, miként ez ki olvasható az 1870. 42. t. czikk 20 §. a. betűjéből s a 23. §., a hol azon esetben, midőn az a szükség fordul elő, hogy sors-

huzásnak kell dönten, szóról szóra ezt rendeli: „olya egyének között, kik közül az egyik egyszeresen, a másik pedig kétszeresen számított államadó folytán juthatna a bizottságba, az utóbbi bir elsősséggel.“ És már ily rendelkezése folyau a törvénynek, nem szabad a széknek oly képzettségeket, minők a törv. királyi tábla s a maros vásárhelyi kir törvényszék melletti egyének, ha a törvény által körül irtt, és fennebb felidézett kellék őket a virilisségre képesíti, kizárni akarni, azért az alkirálybíró a törvényjavaslati első pontot ezekkel szembeis elvetetni indítványozza, véleményezi.

Szentiványi Kálmán szembe a határozati javaslat első pontjával, a királyi ítélőtábla és a maros vásárhelyi királyi törvényszék melletti marosszéki birtokosokat miután azok összes államadójukba az 1868. 24. t. cz. 2. §. szerint, a személyes kereseti adójuknak is be kell folyni, virilisségre jogosultaknak annyival inkább, és pedig az 1870-beli 42. t. cz. 23. §-sa értelmében is hiszi, mert kétségen kívül álló igazság, hogy a felemlített birtokosok jövedelmeiket a törvényhatóság területén is élvezik. Azt pedig se hogy se engedheti meg, hogy az 1870 42. t. cz. 23-ik §-sa, az épen előtte álló 22-ik §-tól elkülönítvi s önállólag vétettethessék, mert miután most említete 22-ik §. határozottan kimondja, hogy a legtöbb adófizetők névjegyzéke az adóhivatalok hivatalos kimutatásalapján megkésztendő; ezzel a §-sal a 23-ik §. szoroi kapcsolatban oly móddal veendő, hogy az utóbbi az előbb bit meg nem rövidítheti, főtekintettel kelletvén lenn-mindig és mindenütt az értelmiségre, mint a törvényhozas főszempontjára.

A határozati javaslat 2. pontját sem fogadja el az alkirálybíró, világos levén, hogy ezuttal csakis kiigazításról s nem gyökeres szervezésről lehet szó. És már ekkor az 1870. 42. t. cz. 22-ik §-sa értelmében, a kiigazítás szükségessége csak ott állt be, a hol a főutmutató és irányadó adóhivatali kimutatás szerint a birtok tulajdonos változott.

A harmadik ponton is elfogadhatlannak tartja az alkirálybíró, az adóhivatali hivatalos kimutatással szembe az 1870. 42. t. cz. 22-ik §-sa világos és határozott rendelkezése értelmében, a tulajdoni jog avvagy csak felemlítésének, annál kevésbé pedig kutatásának, nem levén se értelme se helye.

(E fontos tanácskozás részleteit folytatandjuk.)

A székelyszékek főkirálybírái és a székely történeti pályadíj ügy.

A kivándorlás okainak, mérvének és következményeinek kitudására és megállapítására egyes bizottmányi vagy fötiszti jelentés és hírlapi czikk nem elég, a bajnok forrásai és gyógyszerivel referensi votumok meg nem ismerteknek, ide pragmaticus irott történet kell. Ez a székely történet megírására az egyik mélyebb politikai erkölcsi indok!

Van egy más tény is, a székelyföldi választók többségének ellenzéki szelleme, a minek okát az ellenzéki ámitásban, vesztegetésben a pártfőnökök személyeiben stb

*) E cikket mai napon minden erdély-részi magyar hírlap tekintetes szerkesztőségének beküldöttem, a közfigyelem ebrentartása végett és nyílt számadás képpen.

J. E.

TÁRCSA.

Kerüljük a haszonlesést!

BESZÉLY.

Münker Arnoldtól.

Vasárnap délután volt. A liget széles járdái tarkáltak a sétáló közönségtől, mindnyájan élénk társalgásban tölték az időt, csak egy fiatal pár jár boldogságittasan félre vonulva a zajongó sokaságtól. Miért nem járnak a díszes ünnepi jelmezet öltött emberek között? Nem érdekli őket a divatot űző fényes csoport... nem, hiszen ők más világban vannak, hol a legegyszerűbbek gyakran a legboldogabbak... a szerelem világában. Hagyjuk el mi is a széles sétányokat, hol divat és pompa szerepel, s jertek kövessük a fiatal párt, a melynek több boldogság sugárzik tekintetéből, mint azoknak, a kik fényben és pompában ragyogva — ugyszólva — bámultatni mennek a sokaság közé. Igen, mert sokszor a pompás ruhák a szív fájdalmának eltakarására használtatnak. Rajongó képzelmők az egyszerű természet mennyországgá alakítja. Nincs igazabb annál, hogy a szerelmes bájitalt iszik szerelmével, mely őt a prozai földről tündérvilágba varázsolja. Nincs igazabb azon régi mesénél, hogy a végzet a szerelmesnek egy babonázott szemüveget akaszt szeméi elé, melynek tündöklő szivárványtörésein keresztül még a köveket is rózsákkal virágzóknak látja.

— Róza — szól Gusztáv — kegyed nem is sejt, hogy szülőim mennyire ellenzik viszonyunkat; nincs oly nap, melyben szitkok özönével ne halmozának el. Én pedig mindezt egykedvűen eltűröm, s megsebbzett szívem enyhítő balzsamot talál abban, hogy kegyed szeret.

— Igen én szeretem végtelenül szeretem önt, — felelt Róza, de még sem kívánok oly áldzattételt öntől, hogy szülői haragját s tán még lehető átkát is vonja miattam magára.

— Átkát?! — kérde Gusztáv felindulva. — Lehet-e jogosan átkozni azt, ki szíve angyalát követve, annak mennyországa felé törekszik

— Merész bók! engem angyalhoz hasonlítani. Talán lidércznek akart ön nevezni, ki követőjét posványba vezeti?

— Nem! sőt inkább csillagnak kellendett volna neveznem, mely, mint a keleti királyok csilaga, üdvözít.

— Igen merész frázisok! — szól Róza Gusztávot mintegy lehűtve.

— Nem, higgyen kegyed nekem, én keblemből veszem a szót; keblemet pedig az igazság kutforrásának tekintem; szavam szentebb, mint sok ezer érdekhajhászó esküje.

E közben a nap a láthatárok mögé vonulni készült és bucsuképpen aranyugarait még egyszer a kedves tájra lövellvén, a láthatárról eltűnt. Szóval, bealkonyodott. A czifra sétáló közönség lassanként eloszlott; a zene, melytől a liget minden zuga vizshangzott, elnémult; csak a fiatal pár maradt még ott elmélázva a jövő boldogságon melyet nemsokára beközeledni vétek. Lélekállapotjokkal oly kellemes összhangzásban volt a szabad természet egyszerű zenészeinek harmóniája. A rigók rikkantása, a párlátvesztett gerle sirása, a veréb egyszerű csiripelése, a füge haris szólása, a tücsök sziszegése, a béka kurutylása oly kellemes harmóniába olvadtak össze, mely az ember kedélyére végtelen jó behatást teszen.

— Gusztáv, már bealkonyodott, úgy hiszem mi is haza térhetünk; mert gondolhatja azt, hogy az én jó mamám e randevouról mit sem tud. Kedves barátnémhoz,

Saroltához kéredztem s én ide jöttem, csak hogy ígérete-met beváltandó, önnel találkozhasam. Látja édes Gusztáv, mily jó leány vagyok én — szól naivsággal.

— Köszönöm kedves Rózám kimondhatatlan jó-ságát irányomban s biztosítva lehet a felől, hogy áltem legszentebb kötelességének fogom tartani, hogy a jó-ságot tisztelesen, százszorososan viszonzoznom.

— Siessünk hazafelé Gusztáv — szól Róza nyugtalankodva.

— Még egy negyedórát várjunk, mert édesatyám 7 órakor fog visszatérni a közeli faluból; most éppen 7 óra, ha most indulunk el, éppen szembe találkozhatunk vele; mi nem a legkelesemebb jelenet lenne.

Ebbe Róza teljesen megnyugodva lenni látszott. Sétálás és méla hallgatásba telt el a negyedóra; a fiatal pár utnak indult s elérván azon utca szegletére, melyben Róza lakott, mindkettő örömtől szikrázó szemekkel vált meg egymástól. Ilyen a szerelem, kőbe vágjad, vagy szeletke papírra irjad, fölötted lebeg mindenütt s talizmánoddá válik.)*

I.

Térjünk be most Gusztávhoz, kinek atyja vele csaknem egyszerre ért haza s egész valóján harag vonult át. Alig szált le a szekérről s alig üdvözlé nejét, mindjárt Gusztáv felől kérdezősködött.

— Hol van Gusztáv? kérde haragosan.

— Gusztávnak sürgős dolgai vannak — szól any-nya — ezek elintéztetésére ebéd után mindjárt el-sietett.

— Ugy hát nem csalt szemem; igen sürgős dolgai vannak, éppen most láttam karonfogva sétálni Rózájával. Ejh, gaz fiu, majd az atyai hatalom teljes szigorával

*) Karthausi.

keresik. Befolyással lehetnek az eredményre ezek is, de én úgy hiszem, hogy e nagy dolognak tisztos személyi tekintetek és judás-pénz nem döntök. Sokkal elágaztatb, mélyebben gyökerező okai vonatkoznak s forrásához nem visz el párt szenvedély és párt felfogás, hanem csak tárgyilagos nyugodt elmélkedés, a székely társadalmi viszonyok és hajdani politikai intézmények tanulmányozása, s a székelynép természete és geniussa ismerése.

A székelyeknek földje, éghajlotta életmódja és erkölcsi birtoklási és gazdasági rendszere osztályi és örökösödési törvényei olyanok, a minőkre a magyar királyságban sehol sem talált. E sajátos állapotához volt alkalmazva hajdon közigazgatása, törvénykezése, állami közteher viselése, szóval egész polgári élete. A törvényhozás és minden idők alkotmányos kormányai megengedtek e népnek annyit, a mennyit az ő öfenntartási érdeke és sajátos állami helyzetők szükségképpen megkívánt. Most e helyi climaticus, életmódbeli sajátos és specifikus, székely ősi intézmények mellőzésével, a nyugoti országoktól átvett intézmények rájuk is alkalmazva vannak közigazgatásban, törvénykezésben, birtoklásban és örökösödésben, szóval polgári életük minden ágazatában.

Ezek a nemzetet egy egészen más jogi és polgári élet körébe áthelyező intézkedések a székelyek keblében általános aggodalomra adnak okot, féltik nemzetiségüket, fiaikat és örökségeiket, kételkednek a jövőben, visszaálmódoznak a multakra; régi intézményeik mellett ezer évig éltek e földön, valjon mint lesz az ujjakkal állapotjuk, kérdezik úton útfélen egymástól? Az új intézményeket megkedveltetni a tisztviselők és bírák dolga lenne, de erre idő kell, bölcsesség és a kedélyek nyugodtsága, de erre a tisztviselők és pártok ritkán gondolnak, s nem igen munkálódnak.

A székelynépnek politikai gondolkodását helyes irányban terelni, a pártok küzdelmi terét és célját rectificálni, csak a nemzet történetének pragmaticus alapokoni megírása lenne képes.

Vajha figyelemre lenne méltatva szavam, a ki melék érdek nélkül, egyedül a nemzeti és magyar államügy érdekétől lelkesítve tévém papírra e néhány gondolatot!

Egy uttal harmadik nyilvános közlemény gyanánt idejegyzem a székely pályadíj alap mai napig való gyarapodását,

Mult szombaton takarékpénztárba tettem 245 frt. 56 kr a be nem fizetett ígéretekkel 204 frt 94 kr, azután az „ördély“ szerkesztősége beküldött egy 10 frankos aranyot, Német László Déváról egy aranyat, Simén Domokos adott 1 frtöt, Lónhárt Ferencz 10 frtot, Keszérü Mózes 10 frtot, Végh Sámuel 15 frtot, Szász Béla 3 frt, dr. Hincz György gyógyszerész 3 frtot, dr. Maizner János 5 frtot, Szász Gyula egy 20 frankos aranyat, Popini Nándor 3 frt, Láposi Márton 1 frt, Müller Dániel 2 frt, Szász Gerő egy aranyat, Szász Domokos egy aranyat, Stein János 5 frt, Wagner Frigyes egy aranyot, Berde Áron 10 frt, Zsombri János 2 frt, Bányai Károly 1 frt. A cs. k. arany mai börzei értékét 5 frt 18 krajcárt pótolandki, a 10 frankos aranyat 4 frt 33 kr, a 20 frankost 8 frt 65 kr börzei értékbe számítva, takarékpénztárba tettem 75 forint 40 kr, fizetetlen maradt az újabb gyűjtésből 31 frt. És így ma az előlirt célra kamatoz 321 frt 56 kr. A közelebbiről közléskor fizetetlen maradt 59 frt 8 krhoz adom a most be nem fizetett 31 forint-

tot s mind két hátalékokat a betételhez csatolva, ma a székely pályadíj-alap tesz: 411 frt 64 krt.
Kolozsvárt január 31-én 1873

Jakab Elek.

Kolozsvári levelek.

Kolozsvár, 1873. február 5-én.

Örömmel ragadok tollat a joghallgatók tagnapelőtt megtartott tánczvigalmának közlésére! Menten minden hízélgéstől, őszintén kimondhatom, hogy e bál az eddigi bálók legsikerültebbikének egyike, a rendező bizottmány páratlan szorgalma s fáradozásai bőv jutalmát nyerte a nagyérdemű közönség azon elismerő s dicsérő nyilatkozataiban, melyeket a valóban páratlan disztés, s teljesen kifogástalan correct rendezés kivott ki. Nagyon népesnek a bál nem mondható, különösen az arisztokratia vett nagyobb mérvben részt, de a jelenvoltak kétségeknélkül részesültek azon élvezetben, melynek reményét a mult évek tapasztalatai után egész biztossággal köthettek ezen tánczestélyhez; kétségtelen jelét nyújtja ez állítás valódiságának azon körülmény, hogy reggel 6 óráig lejté a „három a táncz“-ot.

Tiszta jövedelem — daczára a tetemes kiadásnak, mely a mult évekhez alig hasonlítható, (habár a rendezőség itt is legnagyobb ügyesség és tapintatossággal járt el.) 135—140 forint.

Tehát csakugyan sikerült a jogász-bál is, és pedig fényesen s a nélkül, hogy ez az egyetemi bálnak rovására történt volna, sikerült s így a magasztos célú segély-egylet felállítására újra egy nagy lépéssel közeledett a megvalósuláshoz, tehát csakugyan helyén volt e bál megtartása és pedig következő három okból:

1-ször is, ha az idén elmaradt volna, aligha ki nem záratik a tánczvigalmak sorából, mivel a tapasztalat ugy mutatja, hogy a mely bál egy évben elmarad, arra a felejdékenység leple borul;

2-szor, ha elfogadtatott volna az egyetemi kör bálja jövedelmétől flajánlott 13, maga a létesítendő egyetemi kör huzta volna a rövidet, át keltetvén azt engedni, habár a jogász-bál hiányában sem lett volna több bevétele, a jogász-bál közönsége a körtánczvigalmában is részt vevén, azaristokratia pedig az akkor hirtelen beállott gyász miatt nem jelenhetvén meg, s ebből kifolyólag

3-or a segély-egylet részére is kevesebb jutott volna, mint így e bál megtartásával.

Legyen üdvözlölve tehát e tánczvigalom minden egyes pártolója, — legyen üdvözlölve gr. Bánffy Béláné a bálanya, ki 100 m.: száz forinttal váltotta meg jegyét, legyen üdvözlölve a nagyérdemű helyi és vidéki közönség, részint pedig személyes megjelenése, részint pedig szives felülfizetéseért és legyen üdvözlölve végül a rendező bizottmány, azon tevékenységeért helyes és tapintatos eljárásáért, melylyel ebál fényes eredményét kivirta, s régi jőhírnevét nemcsak megőrizte, de jövőre is biztosította!

á—1.

Helyi dolog.

— Sajnálattal értesültünk arról, hogy a városunkban megjelenő gondosan szerkesztett „Hargita“ czimű ismeretterjesztő hetilap az olvasó közönség részvétlen kö-

zönye miatt, megszűnt. Nem tudjuk, hol rejlik oka annak, hogy míg népünk a komoly oktató olvasmányt nyújtó laptól irtozik, addig kapva kap a léhaságon. Hová fog ez vezetni? nem tudjuk, ha nem valahányszor összehasonlítjuk nemzetünket az oly hatalmas Németország és az életrevaló Svájcz népeivel, mindannyiszor egy fájdalmas érzés kel föl keblünkben s e kérdést varázsolja elénk: mikor fog nemzetünk tanulási közlönye megszűnni? Ohajunk, az hogy bár mielőbb fölcusodnék azon ámitás és szemfényvesztésekből, a melylyel némely irodalmi szédelgők lebilincselve tartják!!!

— Valami életjelt adott a marosvásárhelyi fogyasztó-egylet folyó évi február 2-án délután 4 órakor gyűlést tartván, a melyben a megerősítés végett a belügyminisztériumhoz felküldött alapszabályok, miután azok néhány pont általi kiegészítés végett visszaküldettek, egy bizottmánynak adtak ki, hogy a jelzett pontokat kiegészítse és a belügyminisztériumhoz újlag terjessze fel végleges megerősítés végett. Nevezetes a gyűlésnek azon határozata is, melyben kimondatott, miszerint mihelyt a megerősített alapszabályok megérkeznek, azonnal meg fog tartatni az alakuló gyűlés. Részünkről nagyon ohajtjuk, hogy a fogyasztási-egylet mielőbb megalakuljon, mert akkor megfogunk szabadulni a mészárosok és a fás székelyek önkényes zsarolásaitól.

— Cserhalmay Ferencz honvédelmi miniszter-osztálytanácsos, mint miniszteri biztos Graef honvéd tábornok és kerületi parancsnok kíséretében körutjokból Déva, Enyed, városunkba folyó év febr. 5-én megérkeztek és február 6-án a honvéd zászlóalj raktárit és mindenemű gazdasági- és kezelési szertárait szakértőleg megvizsgálták, ugy látszik, hogy nevezett Cserhalmay miniszteri osztálytanácsos nagyon szakértő ez ügyben s az intézetnek nagy előnyére van, utjokat tovább még azon nap délután Sz.-Régenbe, honnan visszatérve Segesvár-, Csik-Szereda-, Kézdi-Vásárhely- és Brassó felé folytatják.

— A február 15-én tartandó gyermek bál egyike lesz a saison legjövendőmezőbb mulatságainak, a mit onnan gyanítunk, hogy többen panaszkodnak, miszerint szívesen járulnának a szent czélhoz, de megvonatott az alkalom, mert nincsenek meghiva.

— A február 1-én tartottbál nagyon fényesen sikerült. Terpsychore mosolyogva nézte a szépen sikerült áldozatot. Tánczos és tánczosnőben, valamint a tánczra ösztönző jökedvben nem volt hiány. Csak hogy a saison első bálját, a mely egy valóban scandaleus intermezzóval volt garnirozva, ily szépen sikerült bál követé.

— A ma tartandó kereskedő ifjusági bálhoz a legszebb remények vannak csatolva. Jövő számban részletesen fogunk róla referálni.

— A maros-vásárhelyi dalárda a megjelent tagok csekély száma miatt elnapolt évi rendes gyűlését holnap d. e. 11 órakor a tanácsház nagytermében okvetetlenül meg fogja tartani, a mire van szerencsénk az érdeklődők figyelmét felhívni.

VEGYES.

Eugénia és Napoleon. A „Courrier de Paris“ következő helyet közli egy Londonból kelt leveléből. A császár szenvedő végnapjaiban sajátos egyes sötét esetek merülnek fel. A császár folytonosan erős testi szenved-

fogom megmutatni, hogy nem a te akaratod, hanem az anyém fog teljesülni. Most pedig hallgatni fogunk, az idő, melyben tervemnek valósulnia kell, bekövetkezett

Adósságaim tömkelegéből csak is ő szabadithat meg; ötvenezer forint szép kis összeg, mely nem csak engem fog megszabadítani adósságaimtól, hanem majd nekie is jól fog esni a szép vagyonba pöffeszkedni.

— De mi haszna ha halálra gyűlöli őt — szólt anyja.

— Gyűlöli?... Furcsa megjegyzés. Ott a szívnek nem szabad szólni, hol az ész világa beszél. Holnap reggel magammal fogom őt vinni, általam szemelt kedvesséhez, ki őt erősen szereti s a kivel azonnal meg is kell, hogy esküdjék minden tétozás nélkül.

— Ő azt tenni nem fogja — szólt anyja, hirtelen közbevágva.

— Nem, felelt felindulva az öreg — akkor kiátkozom s megtagadom, hogy valaha fiam is volt. De im éppen jön!

— Jó estyét kedves atyám! — szólt Gusztáv atyja kezét megesókolván.

— Servusz fiam! Hát hol jártál; kérdé az öreg, jó kedvet szinelve.

— Siető dolgaim voltak — felelt Gusztáv — s ezek elintézésében fáradoztam.

Ezután apró érdektelen beszélgetésekkel tölt el az est.

Másnap reggel négy órakor az öreg Gusztáv ajtóján zörgetett őt felköltyén, tudtul adá, hogy negyedóra múlva útkészen legyen, mert a közeli faluba kell meuni, bizonyos sürgős dologok elintézésére. Gusztáv engedve a szülői parancsnak, csakhamar felöltözködött; de keble balsejtelmekkel telt el s így sohajtott fel: Nagy Isten, te látod szívem tisztaságát, te jól látod azt is, hogy őt végtelenül szeretem s tőle megválni annyi, mint életemtől

megfosztatni. Oh kérlek mennyei atyám szabadíts ki a tömkelegből, melybe tán kerülni fogok. Ovd meg a Róza szívét a balsejtelmektől, s engedd, hogy szerencsésen visszatérve, megmutassam azt, hogy e szív csak érte ver s e kebel csak érte lángol.

— Gusztáv! kiálta atyja békétlenkedve — a lovak már rég be vannak fogva, csak read várunk. Ugyan mit késedelmezel annyit? Jer ülj fel a szekérbe!

Gusztáv nem sokkal e felhívás után a szekeren temett, s azonnal utnak indultak. A szekér éppen a Rózáék háza előtt rohogott el. Gusztáv egy fájdalmas pillanatot vetett a házra. Mint szeretne volna bemenni, mint szeretne volna tudtul adni kedvességének, hogy mulasztását ne neki, hanem a mostoha körülménynek tulajdonítsa, mely őt véletlenül elszólitá. Majd aztán mély ábrándokba merülve, ült atyja mellett, a ki Gusztávnak minden mozdulatát figyelemmel kísérté. Óra óra után telt s még a kitűzött helyre nem érkeztek meg.

Délutáni négy óra lehetett, mikor Gusztáv megunva a hosszas, utazást így szólítá meg atyját:

— Édes atyám, messze van még a közeli falu?

Mire atyja haragosan így felelt:

— Mi közöd van neked azzal?

— Nem tudom jó atyám, de én oly különösen érzem magam, keblemet sötét balsejtelmek töltik el. Minden oly visszasan tűnik fel előtttem, a tarka mező ugy tetszik, mintha fekete posztóval lenne behuzva; a kristályszinű patak undok pocsolya alakban tűnik fel; előttem rémes alakok járnak, melyek pokoli kacajra nyitják gonosz ajkukat.

— Ismét az ábrándok sötét világába merültél el? kérdé atyja türelmetlenül — annyit ábrándozol, hogy végre egy kis csendes örültségbe esel.

Mialatt így folyt a párbeszéd, akocsis elszunnyadva, a gyeplőt kezéből kiejté s mindnyájan azon vették észre

magukat, hogy a sánczba vannak; erre a kocsis is kiabrándult az édes szunnyadásból és siralmas hangon kezdte kérni az engedelmet. Az öreg Bérozi és Gusztáv csakhamar kiugorva a sánczból, ismét szekeren temettek. Az öreg Berczy baljóslatu ember lévén, ezen eset miatt fölötte komolylyá változott s hitte, hogy terve sikerülni nem fog. Ezután hoszas csend állott be. Végre Gusztáv így szólítá meg atyját:

— Édes atyám, nem értem, ily messze mi sürgős dolgod lehet, hogy engemet is magaddal vittél? Én kimondhatatlan nyugtalankodom, minden gondolatom Róza felé van irányozva.

— A ha, itt állunk — szólt az öreg — akkor én sem árulok zsákban macskát, hanem csak kitalálok azt, hogy biz én számodra egy leányt szemeltem ki, a kit nőül kell vened, vagy megátkozolak s megtagadom, hogy valaha fiam voltál.

— Mit? Leányt? nőül? — kérdé Gusztáv nem kis bámulattal.

— Leányt hát, még pedig jó gazdagot.

— Ah, gonosz haszonlesés! a te hatalmad alá kerüljek? megtagadjam azt, a mit szívem érez...? avagy a mennyei érzelmet eszközül használjam a te számodra?

— Persze!

— Nem, — szólt elhatározottan Gusztáv — ezt tenni soha sem fogom. Átkoz nyomorult atya, tagadj ki, nem bántok, mert isten az igazság királya, tiszta jellemű fiadat elhagyni soha sem fogja.

Erre atyja bősziülten kiáltott fel.

— Atyai átkom kísérjen gaz kölyök egész éltedben, ha parancsomat teljesíteni ovakodsz.

(Folyt. köv.)

désekkel küzdött, de inkább kiállotta azokat, mint sem, hogy magát egy több, mint kétes műtételnek aláadja. Ő személyileg határozottan az ellen volt; Eugénia kiválságosan javasolta azt. Ő attól várta azt az eredményt, hogy aztán férje képes leendő a már kétszer javaslatba hozott frankhoni partokra leendő kiszállást megkísérthetni. És így a császárné ismételve visszatért a műtétel javaslatára és pedig azon nyakassággal, melylyel szembe a Napoleon ellent állási ereje már az ezelőtti időben mind gyengébb kezdett lenni. Eugénia ugyszólva kényszerítette a császárt a műtétel kiállítására miként kényszerítette a mexicói expeditióra, s német hadjáratra Végsővonakodását a "műtétel kiállításától, ezen szánalom nélküli kifejezéssel törte meg a császárné: Ön gyáva! (Vous êtes un lâche.) Így állt Eugénia az utolsó percig Napoleon mellett, mint egy rossz szelleme a császárnak. A császárnéban az ultramontan bigott érzület egy jó adag hiúsággal is volt párosulva. Ma már a bikaviadal végét érte.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilván. ülésében az 1873. évi február hó 3-án és következő napjain következő ügydarabok fognak előadatni.

I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály k. t. r. b. által.

Kimakovics A. Maxon György e. adósság i., Erzsébethváros közs. Tompos Cergely e. vételár felosz. i., Tallmacsell g. n. e. egyház Sakaria Maciucă e. ingathatok i., Jekeli F. Sigmond Saffa e. adósság i., Polse-

S. Weis József e. közös vagyon i. Pusuka Tivadar hagyatéka i. Oprea Moldován hagyatéka i., Leordhardt Ferencz Popovics A. András e. zálogjog i., Blind György Rajta P. e. kártérítés i. Sipos János Radu Stéfán e. vételár i., Ohnecz József Bratu S. e. munkadíj i. Trautle J. Igna Niculae e. szerződés i., Benning M. Liebhardt S. e. bér i. Eisner M. Kain J. e. szerződés i. Fleischer S. Billegan J. e. szerződés i. Konrád A. Tartler Gy. e. Rautenschtrauch V. Eiszaki K. e. kártérítés i. Blösz József Bálint J. e. adósság i. Cintisan A. Stojka F. s. t. e. birtokhb. i.

Ferencz Károly k. t. r. b. által.

Ütő Mózes Pálfi Eszter e. egy beltelek tulajdona i., Keserü Sándor ügyv. a Béli György s t. e. 7156 frt., 30 kr i., Sándor Miklós Fogarasi György e. tulaj. per. i. Stáncs Maftai Stáncs Nikulae s t. e. tulajd. per. i., Shusztar Friderika Klausenburger Károly e. 246 frt i., Nagy Imre Kádár Szimjon e. kártérítés i., Gliga Juon Gliga Jákob e. 68 frt i. Rosch György s t. e. cég Müller Fanni e. 39 frt 65 kr i. Kreesun Juon Bokos János e. 138 frt 50 kr i., Wolf Ábrahám Krauezer János e. borsajtó i.

Csergedi János k. t. r. b. által.

Serbán Helena s t. Zacharia George e. száma i. Madaras Sándor Kis Mihályné e. fekv. vád. i. Slatináriu György Nitiu Jákob e. atyaság i. Mária Sotiu Mihai Juon s t. e. igényker. i., Dumbravicză közs. Lázár Pál Oszkár e. birtokhb. i., Bustya Mihály s t. Lázár Pál Oszkár e. kártérítés i., Sultui Miklós Kozma George e. 165 frt i. Szelig Ursz Toma Gligore e. 24 frt i., Moldován George Pepené George e. 10 frt i., Migea Todor Stoia Dánila e. 11 frt és 6 1/2 véka szemes törökbuza i.

Elekes Pál k. t. r. b. által.
Kassay Mózesné Bartos Lajos s t. e. végrehajtás i. Kovács Anna Gál Mihály e. igénykereset i., Lange Vilhelm Susanna Eltz Frigyes örökösei e. igénykereset i., Keresztes Antalné urb. kárp. kiutalása i., Náthán Salamon s t. Sándor Miklós e. átkebl. i. Segesvár város. Sterheim Frigyes e. szolgalm. j. i., Itel Frigyes Segesvár várossa e. szolgalm. j. i., kir. kincstár Kocsis Áronné e. zálogjog átkebl. i., kir. kincstár Bányai István e. zálogjog átkebl. i., kir. kincstár Vékony Ferencz e. zálogjog átkebl. i., kir. kincstár. Grün Bettie. átkebelezés i.

Bécsi tőzsdei árkelet

(február 6.)

5% metallique	68.70
5% nemz. államkölesön	72.80
1860. államkötvény	103.25
Bankrészevény	970.—
Hitelrészevény	333.25
London	108.90
Ezüst	107.75
Arany	—
Napoleon arany	8.67
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	79.—
" " " temesi	76.75
" " " erdélyi	77.—
" " " horvát-slavon	—

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

HIRDETME NYEK.

2—3

(9)

Kiadó szállás kerestetik.

Legalább 4—5 szobából, és hozzátartozókból álló szállás kerestetik ajdó Szt-Györgynaptól kezdve több évekre a piacshoz közellevő utcákban, ajánlatokat elfogad

E lap kiadóhivatala.

(33)

10—*

Jó író-papírosak

kaphatók

jutányos árákért

a
Wittich József

ujjonnan berendezett könyv- és papirkereskedésében
Maros-Vásárhelyt.

Legfinomabb vastag levélpapír 100 db 8° 1 ft 80 kr.
Finom közep vastagságú . 100 „ 8° 1 „ 50 kr.
Közönségesebb fehér és kékes 100 „ — „ 90 „
Különbféle színű, víznyomatos 25 „ — „ 25 „

Többféle nagyságú és minőségű levélorítékok:

100 db 40, 50, 60, 80 kr. — 1 ft — kr. 1 ft 50 kr.
1 kötés finom írópapíros 4 „ 50 „ 4 „ — „
1 „ jó, szép fehér papír 3 „ 80 „ 3 „ 60 „
1 „ közönségesebb papír 3 „ 50 „ 3 „ 40 „

Görgényi papíros mindenféle nagyságban gyári árban.

Mindenféle nagyságú és finomságú

RAJZPAPIROK

ive 5 krajczártól egész 40 krig.

Másoló-papírok, mérnökszegek, Faber- és Hartmuth-féle fekete- és színes írónok, különféle író- és rajz-aczéltollak nagyválasztékban, s minden egyéb író- és rajzeszközök.
jutányos árákért.

Uj naptárak 1873-ra.

Ugyancsak Wittich József könyvkereskedésében Maros-Vásárhelyt kapható:

(11)

1—3

Egy 14—16 éves ifjút, kinek a rajzoláshoz kedve, és hajlama van, gyakornoknak elfogad, előnyös feltételek mellett

Ciehuski Péter,

fényképész.

(3)

6—6

Legujabb törvénykezési munkák.

Kaphatók Wittich J. könyvkereskedésében Maros-Vásárhelyt.

A Telekkönyvi Rendtartás,

és az erre vonatkozó törvények és rendeletek magyarázata tekintettel Erdélyre
irta Zlinszky Imre. Ára 2 frt 40 kr.

Az új Szolgabirói hivatal kézikönyve

megyei tisztviselők, ügyvédek, jegyzők, és községi előljárók használatára. Ára 2 frt.

Birtokrendezési eljárás

az ország erdélyi részében ára 40 kr.

Kolozsmegye-gyalui egyesbirája által

a községi előljáróságok részére kiadott

UTASÍTÁS

községi biróságokhoz utasított ügyek tárgyalása és kezelése tárgyában

mintákkal

Ára 20 kr. — Postánküldve 26 kr.

Törvényezik a községek rendezéséről. Ára 40 kr.

1865/8-dik évi országgyűlési Törvényezik. Hivatalos kiadás. 8-adrét. Nagybetűs kiadás. 2 frt. Vásonba kötve jelvényekkel 3 frt. Ugyanaz hivatalos zsebkönyvben füzve 2 frt. Csinos vásonkötésben jelvényekkel 2 frt 80 kr.

1869-ik évi Törvények gyűjteménye. Hivatalos 8-adrét-kiadásban ára füzve 1 frt 10 kr., kötve jelvényekkel 2 frt. Hivatalos zsebkönyvben füzve 1 frt 20 kr., kötve jelvényekkel 2 frt.

(10)

1—52

Galéne-befecskendezés.

Gyógyit fájdalom nélkül 3 nap alatt minden hűgyeső-kifolyást, úgy most keletkezett, valamint kifejtett és egészen idültet.

Központi főraktár az osztrák-magyar birodalom számára:

Maager Vilmos, Bécs,

Bäckerstrasse 12. szám.

Üveg ára használati utasítással: 3 frt 70 kr.
Pesten, TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerészénél.

1870-ik Törvények gyűjteménye. Hivatalos diszes zsebkönyv ára füzve 1 frt 40 kr., kötve jelvényekkel 2 frt. Hivatalos 8-adrétű nagybetűs kiadás. Ára füzve 1 frt 20 kr., kötve jelvényekkel 2 frt.

1871-ik Törvények gyűjteménye. Hivatalos 8-adrét nagybetűs kiadás ára 2 frt 50 kr. Diszes kötésben jelvényekkel 3 frt 50 kr. Hivatalos zsebkönyvben füzve 2 frt 80 kr. Diszes kötésben jelvényekkel 3 frt 60 kr.

1872-ik Törvények gyűjteménye. 4-edrétű törvénytár-kiadás. 25 iv ára 2 frt. Hivatalos 8-adrét-kiadás és hivatalos zsebkönyv. (Sajtó alatt.)

1872-iki Rendeletek tára. Hivatalos kiadás. Hatodik folyam. Előfizetés nek Pesten 3 frt. Postán bérmentve 3 frt 80 kr.

A bélyeg- és illetéktörvények és szabályok. A legujabb időkig kiegészített hivatalos kiadás. Ára 2 frt. Kötve 2 frt 80 kr.

Törvény a községek rendezéséről. Magyar ázójegyzetekkel. Nyolcadrét-kiadás. Ára 1 példánynak 40 kr.

Telekkönyvi oktató.

Irtá Ürmösy Boldizsár Ferencz.

2-ik javított kiadás. Ára 80 kr.

Községi Kalauz

vezérkönyv község- és körjegyzők, községbirák, előljárók, s képviselők használatára.

Számos jegyzetekkel és gyakorlati irománypéldákkal, 2-ik a legujabb rendeletekkel bővített kiadás.

Irtá: Tóth Lajos. Ára 4 frt.